Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26144
Copyright: Admont, Benediktinerstift

quisquis hereditate amisert iudet omib? et dolendus.
qui celo puat qui illis repositis bonis. quitus lacrimis
iste plangendus est. Magis aut plangendus. Plan
get enim quisqua cu passu fuerit aliquid cui ipse
causa ne. Cu aut exppria uoluntate semetipsu
quisqua infigit iniquitati. neq; lacrimis dignis s;
lamentacionib? magis aut luctu. Nam et dnis nr
ihe xpe hierusalem licet impie agentem. luxit et
lacrimatus est. Decem reuera milibus lacrimis dig
nisumus. dece milibus lamentationib? Si omis
habitatio terre extollat uoce sua. et lapides. et lig
na et arbores. et bestie. et uolatilia et pisces. et ut
simul dica totus mundus si uoce extollat ad la
mentandu nos. ab illis bonis excidim? nichil dig-si
nu lamitabunt. Qualis enim sermo poterit expmere.
qualis mens illam beatitudine illaq; uirtutem il
lam delectatione. illa glam. illa iocunditate. illa
claritate. que oculus in quit ni uidit. et auris ni
audiuit. et in cor hominis ni ascendit. Non dixit
quia transcendit cor hominis. s; quia neq; in
tellexit quisqua aliqndo que pparauit ds dili
gentibus se. Quę bonę pparator et opifex ds est.
qualia ee possunt. Si enim faciens nos statim ad huc
nobis nichil agentib? tanta bona largitus e para
dysu. confabulatione sua. in mortalitatem pmisit
uita beata et a curis libera. eis qui tanta fecerint.